

ת"פ 51617/12/13 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד הראל מוטהדה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 51617-12-13 מדינת ישראל נ' מוטהדה
בפני כב' השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא
ע"י ב"כ עו"ד אבישי רובינשטיין
נגד
הראל מוטהדה
ע"י ב"כ עו"ד ליעד ידן

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **גניבת רכב והחזקת מכשירי פריצה**.

על פי עובדות כתב האישום, היה ארטיום סידנב (להלן: "המתלונן") בעליו של אופנוע מסוג קוואסקי שהורד מהכביש (להלן: "האופנוע"). כשבוע עובר ליום 22.12.13 פרסם המתלונן מודעה באתר האינטרנט "יד 2", לפיה הוא מציע את האופנוע למכירה.

ביום 14.12.13 בשעה 00:00 או בסמוך לכך, נפגש הנאשם עם המתלונן ברח' העצמאות 20 בראש העין והמתלונן הציג לנאשם את האופנוע למכירה. הנאשם לא רכש את האופנוע ועזב את המקום.

בין התאריכים 18-22.12.13 גנב הנאשם את האופנוע מאותו המקום, והעבירו לרח' אסירי ציון 27 ברעננה.

בהמשך, ביום 22.12.13 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, נתפס הנאשם ברח' אסירי ציון 27 ברעננה, כשהוא מוריד את כיסוי האופנוע ועל גבו תיק ובו פטיש, מברג, מכפתיים, מפתחות צינורות וכלי עבודה נוספים.

בהתאם לאמור לעיל, הואשם הנאשם בגניבת האופנוע וכן, בהחזקת כלי פריצה.

גדר המחלוקת

2. בישיבת המענה לכתב האישום מיום 30.3.14, הודה הנאשם בכך שהמתלונן הינו בעליו של האופנוע וכי זה הורד מהכביש, הודה כי נפגש עם המתלונן לצורך רכישת האופנוע וכפר בכך שגנב את האופנוע והעבירו

לרח' אסירי ציון 27 ברעננה.

לענין נסיבות עיכובו בסמוך לאופנוע ברעננה, טען ב"כ הנאשם - "הנאשם היה במקום ובזמן המתואר... הוא הרים מעט את הכיסוי, הוא הסביר שהוא רצה להציץ באיזה אופנוע מדובר. הוא לא הוריד את הכיסוי. אכן על גבו נתפס התיק. אלא שמדובר בכלי עבודה מהצבא, הוא עובד בהם בצבא. הנאשם מתחזק מתקני אימוני צניחה. הציוד משמש אותו במסגרת תפקידו הצבאי".

3. אין מחלוקת בין הצדדים כי האופנוע נגנב מהמתלונן במועד המתואר בכתב האישום.

אין מחלוקת כי הנאשם נתפס כשעל גבו תיק עם הכלים הנזכרים בכתב האישום, וכשהוא יוזם מגע עם האופנוע.

הצדדים חלוקים בשאלת זהות האדם שגנב את האופנוע, דהיינו האם הנאשם הוא זה שגנב את האופנוע מראש העין בין הימים 18-22.12.13 והעבירו לרעננה?

עוד חלוקים הצדדים בשאלה האם הנאשם הוריד מעל האופנוע את הכיסוי לריצפה, או שמא רק הרים מעט את הכיסוי מתוך סקרנות גרידא, מבלי שידע שזהו האופנוע שהתעניין ברכישתו 8 ימים קודם לכן.

לענין הכלים שנתפסו ברשות הנאשם - המאשימה טוענת שאלה כלי פריצה, בעוד ההגנה טוענת שמדובר בכלי עבודה.

ראיות התביעה

4. הוגשה בהסכמה הודעת המתלונן מיום 22.12.13, 23:05 (ת/1) ממנה עולה כי האופנוע הורד מהכביש לפני כשנה וחצי בעקבות תאונה. מאז אוחסן האופנוע בחניון תת קרקעי עם שער חשמלי בבית הוריו ברח' העצמאות 20 ראש העין. האופנוע הושם בפניה חשוכה בחניון, תחת כיסוי, עם כידון נעול וללא מנעולים נוספים. לפני כשבוע החליט המתלונן למכור את האופנוע ופירסם מודעה באתר "יד 2". בעקבות המודעה הגיע אליו הנאשם על מנת להתעניין באופנוע. המתלונן הכניס את הנאשם לחניון, ובשל העובדה שהנאשם הגיע בהתראה קצרה, לא היו ברשות המתלונן המסמכים ומפתחות האופנוע. סוכם כי השניים יפגשו שוב כשהמסמכים והמפתחות יהיו ברשות המתלונן. למחרת, ביום 15.12.13, שלח המתלונן לנאשם בהודעת MMS צילום של המסמכים ושל המפתח, הם שוחחו בטלפון והמתלונן מסר שיבדוק אם המצבר תקין והאופנוע מניע. ביום 17.12.13 שלח המתלונן לנאשם מסרון לפיו **האופנוע מניע רק באמצעות כבלים**. השניים התווכחו על המחיר, אולם לא הגיעו לעמק השווה ומאז לא שוחחו.

בהמשך ההודעה, ראה המתלונן להדגיש פרטים נוספים - לדבריו, **הנאשם נכנס לחניון מבלי שהמתלונן הכניס אותו, על אף שבחניון שער חשמלי**. בנוסף, **לאחר שסיימו את הפגישה, פנה הנאשם לדרכו ואילו המתלונן עלה לבית הוריו. כעבור כ-10 דקות, כאשר שב לחניון, ראה את הנאשם בחניון הולך לכיוון האופנוע. המתלונן שאל את הנאשם לפרש מעשיו וזה השיב כי התייעץ עם חברו בטלפון שאמר לו לבדוק את מצב הצמיגים ועל כן חזר לאופנוע. המתלונן ליווה את הנאשם אשר בדק את הצמיגים ולאחר מכן עזב.**

המתלונן מסר כי מלבד הנאשם, ביום 18.12.13 בשעה 22:20, הגיעו שניים, בכדי להתעניין לגבי רכישת האופנוע. השניים היו ממוצא ערבי. היות ולאופנוע לא היו רשיונות, האדם לא רכש אותו, אולם אמר שיעניין את חברו אשר מעוניין לרכוש חלקי אופנוע.

לדברי המתלונן, ביום 22.12.13 בשעה 20:30 ביקש מאביו שיבדוק אם האופנוע בחניון וזה מסר לו כי האופנוע איננו וכנראה שנגנב.

5. הוגשו בהסכמה **ת/2-4** - חוות דעת מומחה מז"פ לענין הכלים שנתפסו בתיקו של הנאשם בעת עיכובו, תמונות ופירוט הכלים. מחוות דעת מז"פ (**ת/2**) עולה כי הפטיש - אינו מוכר ככלי פריצה; **המברג - יכול לשמש, בין היתר, לפתיחתן האלימה של דלתות, מבנים וכלי רכב, וכן לשבירתם של מנעולי תלינה (כך במקור - א.ש.) המותקנים בפתחי מבנים; המכפתיים - יכולים לשמש, בין היתר, לחיתוכן של גדרות תיל, רשתות או מוליכים; מפתחות הצינורות - יכולים לשמש בעיקר לשבירתם של מנגנוני התנעה "סוויץ" בכלי רכב וכן לשבירתם של מנעולי צילינדר המותקנים בדלתות מבנים.**

6. העיד בפני **ע"ת/1, רס"מ חיים גלעד** והוגשו בהסכמה **ת/6** (דו"ח פעולה שערך מיום 22.12.13 שעה 21:30) וכן, תמונות שצולמו על ידו (**ת/5**), בהן מתועד מיקום האופנוע שנתפס, השמיכה שכיסתה אותו, היותו מצוי בפניה כשקיר מאחוריו.

ת/6 עולה כי בעקבות מידע שהתקבל אודות אופנוע מכוסה החשוד כגנוב ומצוי מתחת לבנין ברח' אסירי ציון 27 ברעננה, הגיע העד יחד עם השוטרת צליל שפסה ואיתר את האופנוע ללא לוחית רישוי, כשהוא מכוסה בסדינים ושמיכות. בשלב זה התמקמה השוטרת צליל במארב ותצפית לעבר האופנוע והעד שימש לה כגיבוי בקרבת מקום. כעבור מספר דקות דיווחה השוטרת צליל לעד כי הגיע חשוד. **משהגיע אליה העד, הבחין כי היא עומדת ליד הנאשם, אשר לבש מכנסיים צבאיות ותיק על גבו. השוטרת צליל שאלה את הנאשם מדוע הוריד את השמיכה מהאופנוע וזה השיב שבלי סיבה.** החשוד מסר כי סבתו גרה בבנין. נערך חיפוש בתיקו של הנאשם ועל גופו. בכיסו נתפס מפתח לאופנוע מסוג קוואסקי, מפתח למנעול ושלט לאזעקה.

העד ניסה להניע את האופנוע באמצעות המפתח, אולם הגם שהמפתח נכנס לסוויץ, הרי שלא פתח אותו. לאחר מכן, נערך חיפוש ברכבו של הנאשם.

בחקירתו הראשית סיפר העד כי בזמן הארוע שימש כראש צוות בילוש.

לענין החיפוש ברכב החשוד מסר כי לא מצא כלום ברכב (עמ' 6). העד הפנה לתמונות 8-10 **ת/5**, אותן צילם מכיוון חזית הבנין, והסביר כי מדובר בשני בניינים אשר שביל גישה מחבר ביניהם. לדבריו, **מהרחוב ומהכביש לא ניתן לראות מה נמצא מתחת לבנין. ניתן לראות רק את לובי הבנין, אולם, את צידו השמאלי לא ניתן היה לראות, בשל החשיכה** (עמ' 7).

בחקירה הנגדית שירטט העד את **נ/1** - בנין מס' 27 ברח' אסירי ציון, ואת מיקום האופנוע משמאלו, על גבי

שביל גישה לחצר האחורית. עוד שירטט גדר חיה משמאל לשביל הגישה, שם התמקמה השוטרת צליל, וכן חומה בגובה של כמטר בחזית הבנין (עמ' 7).

העד ציין כי כשהגיע לשוטרת צליל השמיכה שכיסתה את האופנוע היתה על הריצפה, למיטב זכרונו (עמ' 8). העד אישר כי הנאשם טען בפניו שהגיע לבית סבתו, אולם נקודה זו לא נבדקה על ידו (עמ' 9). העיד כי חיפש ברכבו של הנאשם דברים שקשורים לאופנוע, כלי פריצה, רכוש גנוב. ציין כי צילם את תמונות 8 ו-10 מת/5 מהנקודה המסומנת א' בכתב יד בנ/1 וכי המקום מקורה על ידי הבנין. **הסנגור שאל את העד אם אדם שעומד ממולו יבחין בו ובאופנוע והלה השיב כי לא בטוח שהיה רואה את האופנוע. עוד הפנה לקיר הנצפה בתמונה מס' 7, מאחוריו היה האופנוע (עמ' 10).** העד מסר כי לא הלך על רחוב אסירי ציון מול הבנין על מנת לבדוק אם ניתן להבחין באופנוע מהרחוב (עמ' 11).

7. **ע"ת/2, רן שמש**, אשר העיד בפני, הינו חוקר בתחנת כפר סבא, אשר גבה את הודעת הנאשם (ת/7), בהיותו חוקר תורן.

בחקירתו הראשית העיד כי הנאשם התייעץ עם סנגור טרם גביית עדותו (עמ' 12).

בחקירה הנגדית לא ידע לומר מדוע חקירתו של הנאשם החלה סמוך לשעה 01:00 בעוד עיכובו היה בשעה 18:00 (עמ' 12) - ואולם, כבר כאן יש להעיר כי על פי ת/7 ו-נ/3, העיכוב התבצע בשעה 19:15 וההודעה נגבתה בשעה 00:41.

העד ציין כי המשטרה לא יצרה קשר עם אבי הנאשם לצורך יידועו על עיכובו, בשל החשד לשיבוש. עוד ציין כי הנאשם סירב לחתום על ההודעה, למעט על הדף הראשון המפרט את פרטי החשד והאזהרה, עליו חתם. בהמשך הסביר כי יתכן וחתם על העמוד הראשון להודעה, ולאחר מכן, כשהודפסה ההודעה במלואה בסיום החקירה, סירב לחתום על יתר העמודים (עמ' 14-15).

כחוקר תורן, במידה וסבור כי יש לבצע השלמות חקירה, מעדכן את קצין החקירות. במקרה דנן, לא זוכר שעשה דבר כזה (עמ' 13).

לא יודע אם גירסת הנאשם לפיה סבתו בחו"ל, כי הגיע לדירתה וכי מפתח הבית נמצא ברשותו נבדקה; לא יודע אם מישהו שוחח עם סבתו; לא יודע אם הוצא פלט כניסות ויציאות של הסבתא (עמ' 14); לא מצא לנכון להורות על חיפוש ברכב הנאשם למציאת המפתחות לבית הסבתא, כפי שטען הנאשם; לא זכורות לעד הנסיבות בגינן מנעו מן הנאשם לשוחח עם אביו בסיום החקירה (עמ' 16); לא זוכר אם מצאו לנכון לחקור את שני הבחורים שהתעניינו באופנוע לאחר שהנאשם נפגש עם המתלונן; לא יודע אם בוצע איכון לטלפון הנאשם בהתייחס לארועים נשוא כתב האישום; לא יודע לו אם נלקחו מעתקי טביעות אצבע מן האופנוע, אולם אין לכך נפקות שכן הנאשם בהודעתו מציין כי הרים את האופנוע יחד עם המתלונן על מנת להזיזו בחניון, משמע כי נגע באופנוע כבר אז (עמ' 17); העד מסר כי מנסיונו האישי לא כל רכוש צה"ל מסומן באות "צ".

8. **ע"ת/3, צליל שפסה**, השוטרת שערכה את הנאשם - במהלך עדותה הוגשו בהסכמה ת/10 (דו"ח פעולה מיום 22.12.13, שעה 20:25); ת/9 (שרטוט של מקום הארוע); נ/3 (דו"ח על עיכוב הנאשם מיום

22.12.13, שעה 19:15).

מת/10 עולה כי דווח למשטרה על הימצאו של אופנוע קוואסקי החשוד כגנוב ברח' אסירי ציון 27 ברעננה. העדה הגיעה למקום ואיתרה את האופנוע שהיה ללא לוחית רישוי מאחור. העדה התמקמה לתצפית לעבר האופנוע. לאחר כ-7 דקות לערך הבחינה בנאשם שלבש מכנס צבאי, חולצת סווסטרט אפור כהה ועל גבו תיק גב. הבחינה בנאשם **"מתקדם בשביל לעבר האופנוע וממשיך ללכת ישר כמטר לערך עד קצה השביל לעבר החצר האחורית של מבטו ימינה לעבר האופנוע וממשיך ללכת ישר כמטר לערך עד קצה השביל לעבר החצר האחורית של הבנין, כאשר הוא מגיע לקצה השביל החשוד מסתכל חזר החשוד בשביל תוך כדי הליכה הסתכל על האופנוע והלך לקצה השני של השביל - מהיכן שהוא הגיע - לכניסה הראשית של הבנין. החשוד הסתכל מספר פעמים ימינה ושמאלה לעבר החצר האחורית של הבנין. לאחר שהסתכל חזר החשוד בשביל תוך כדי הליכה הסתכל על האופנוע והלך לקצה השני של השביל - מהיכן שהוא הגיע - לכניסה הראשית של הבנין. החשוד הסתכל מספר פעמים ימינה ושמאלה וחזר לשביל והלך לעבר האופנוע. בשלב זה כשהוא הגיע לאופנוע, החשוד עמד מול האופנוע הסתכל מספר פעמים ימינה ושמאלה ובשלב זה הוריד החשוד את השמיכה שהיתה על האופנוע. בשלב זה יצאתי ממקום התצפית אמרתי לחשוד 'משטרה' והזדהיתי בפניו כמשטרה ע"י הצגת תעודת מינוי".**

מששאלה העדה את הנאשם אם האופנוע שלו, ענה שהאופנוע לא שלו. לשאלתה מדוע הוריד את השמיכה מהאופנוע אם האופנוע לא שייך לו השיב "סתם, בלי סיבה". הנאשם סיפר כי הגיע למקום בשל העובדה שסבתא שלו גרה בבנין. הנאשם נשאל מה יש בתיק הגב וענה "כל מיני כלים". התיק על תכולתו נתפס ע"י העדה. ברכבו של הנאשם אשר חנה בקירבת מקום לא נתפס דבר. בשלב זה, עוכב הנאשם (נ/3) ותגובתו לעיכוב היתה: **"אני אפסנאי מתחזק זה הכלים שלי מהצבא, רק רציתי לראות לא עשיתי כלום"**.

בחקירה הראשית הסבירה העדה כי בשרטוט שערכה (ת/9) ניסתה להסביר את הקיר שהסתיר כביכול את האופנוע מהרחוב (עמ' 18); **ציינה כי הנאשם לא ראה אותה כאשר הגיע**; האופנוע עמד כשעליו שמיכה, לא ראו את האופנוע, רואים את הגלגלים בצד אבל לא את האופנוע (עמ' 19); המרחק שלה מהאופנוע היה כ-5 מטרים; הנאשם הגיע מרח' אסירי ציון, הלך לאורך השביל, הסתכל על האופנוע, הלך עד לחצר האחורית, מס' מבטים הלוך חזור, חזר שוב, כמה פעמים הסתכל, הוא שוב חזר לאופנוע, הסתכל אחורה, קדימה ולצדדים, ואז הוא הוריד את הכיסוי של האופנוע; **להערכתה הנאשם לא ראה אותה מכיוון שהתחבאה מאחורי עשבייה, צמוד לגדר רשת שקופה**; כשהוריד את השמיכה עמד עם הגב אליה ועם הפנים לאופנוע, יצאה מהשיח, קפצה מעל הגדר, צעקה "משטרה", הוא הסתובב אליה וקראה לשוטר השני.

בחקירה הנגדית הגיש הסנגור מזכר שערכה העדה (נ/2) ממנו עולה כי בשיחה טלפונית עימו, שב וסיפר המתלונן כי עובר לגניבת האופנוע הגיעו שני אנשים מכפר קאסם כדי לראות אותו, ולאחר שראו את האופנוע אמרו שיחזירו תשובה. לאחר מכן, נגנב האופנוע.

העדה הבהירה כי בעת המארב ישבה ישיבה שפופה מאחורי הגדר השקופה, בתוך הצמחיה במשך 7 דקות (עמ' 20); **העדה עמדה על כך שהנאשם לא ראה אותה, הלך מספר פעמים הלוך ושוב והסתכל לצדדים מספר פעמים**; עמדה על כך שהנאשם הוריד את הבד מהאופנוע והניח אותו על הריצפה, ולא הסיט אותו כפי שהציע הסנגור; לשאלת הסנגור מדוע לא המתינה העדה לכך שהנאשם יתחיל להתעסק עם האופנוע, יוציא

כלים ויתחיל לפרק, השיבה העדה: "אתה רוצה שאני אחכה לפירוק?.. לא ידעתי מה יש לו בתיק".

לשאלה מה היתה עושה אם הנאשם היה מוריד את כל הכיסוי, מסתכל, לא נוגע באופנוע והולך, האם היתה חושפת עצמה ומתקלת אותו - השיבה: "לא יודעת". ובהמשך: "**הצורה והדרך שהוא הגיע עד לאופנוע העלתה לי את כל רמת החשד. אם כמו שאתה אומר הוא חובב אופנועים הוא מצי (כך במקור - א.ש.) ולא הולכים ימינה ושמאלה כמה פעמים וכל הזמן מסתכלים לצדדים. היה לי הכי נכון לעשות את זה.**"

העדה ציינה כי היא ביצעה את החיפוש ברכב הנאשם (עמ' 21); לא זוכרת מה היה ברכב, אם היו בקבוקים ומפתחות; לשאלה אם ניתן להבין שיש אופנוע מתחת לכיסוי, השיבה: "תלוי מאיפה מסתכלים", כשמסתכלים ממול אי אפשר לטעות שזה אופנוע; המרחק בין המדרכה עד הכניסה לבנין הוא 5-7 מטרים (עמ' 22); על מנת להגיע למתחם הבנין יש לעלות 3-4 מדרגות מהכביש; המרחק בין 2 הבנינים כ-6-7 מטרים, לא יודעת להעריך; העדה הסכימה כי הנאשם לא עשה שימוש באופנוע אלא רק הוריד ממנו את הכיסוי.

בחקירה החוזרת הבהירה העדה כי "רק מי שעומד בין הבנינים מול האופנוע יכול לראות כי יש את הקיר שמסתיר או אם הוא מגיע מהחצר האחורית אפשר לראות. כי מי שהולך מאסירי ציון אפשר לראות" (עמ' 23).

לשאלות הסגור ברשות בית המשפט אמרה כי לא זוכרת את רוחבו של הקיר שמאחורי היה האופנוע, הלכה לאורך הרחוב ולא ראתה את האופנוע, יכול להיות כי היה חשוך. **עמדה על כך כי אין חלק ברח' אסירי ציון ממנו ניתן להבחין באופנוע.**

9. הוגשה הודעת הנאשם (ת/7) מיום 23.12.13, שעה 00:41 - תגובתו הראשונה של הנאשם: "**אני הייתי במקום הלא נכון ובזמן הלא נכון פה נעצר הענין**" (עמ' 1); לדבריו, הגיע למקום בו עוכב כי היה בדרכו לבדוק את דירתה של סבתו, לבקשתה, היות ונמצאת בחו"ל. דירתה מצויה ברח' אסירי ציון 27 ברעננה; הנאשם טען כי המפתח לדירתה מצוי אצלו ברכב, גם עתה (עמ' 2); לשאלה מדוע הוא מסתובב עם כלי פריצה השיב: "כי הם שלי, ובאתי לעלות לבית אתה יש לך טלפון אתה לוקח אותו לבית לא..."; החוקר תהה מדוע הנאשם הלך לבדוק את בית סבתו כשבדיו תיק עם כלים. הנאשם השיב: "**הכלים לקחתי אותם מהצבא כי אם יבואו ויגידו שלקחתי את הכלים מהבצע (כך במקור - א.ש.) אם פתאום יראו שנעלם משהו.**"

בשלב זה הוזנה הנאשם בגין חשד לביצוע עבירת **גניבת כלים מהצבא**. מיד לאחר מכן נשאל -

"מתי גנבת את הכלים האלו מהצבא?"

ת. היום.

ש. למה?

ת. כי הם היו זרוקים" (עמ' 2).

הנאשם מסר כי בבעלותו אופנוע מסוג קוואסקי נינג'ה 250 סמ"ק, כמו זה שהיה מתחת לשמיכה; לדבריו, לא

הוריד את השמיכה אלא רק הזיז אותה, מתוך סקרנות; טען כי אינו זוכר היכן נגע באופנוע, אולי באזור הידית הימנית של הקטנוע; הפעם האחרונה בה היה ברעננה היתה לפני חודש, בשבועיים האחרונים לא היה ברעננה; אישר כי רק הוא משתמש בנייד שנתפס עליו; לשאלה אם מכיר את ארטיום סידנב (המתלונן), השיב "אולי בפנים תגיד לי" (עמ' 3); אישר כי הלך לראות אופנוע בשעה 00:00 בלילה, אופנוע אליו הגיע מאתר "יד 2", בראש העין, לאחר שהמתלונן הכווין אותו אליו לחניון, אולם הנאשם טען כי אינו מבין מה הקשר שלו.

הנאשם אישר כי המתלונן הראה לו את הצד השבור של האופנוע, כי **יחד עם המתלונן הרים את האופנוע וראה שיש לו מכות נוספות בעקבות תאונה שעבר;** הנאשם נוכח לראות כי הנזק באופנוע רציני יותר ממה שתיאר המתלונן בטלפון והציע מחיר נמוך מזה שדרש המתלונן על האופנוע.

הנאשם הכחיש כי חלף על פני האופנוע מספר פעמים והסתכל לצדדים בטרם עוכב; לשאלה מדוע נגע ברכוש שאינו שלו, השיב "לא גרמתי נזק ולא ראיתי משהו פסול", אלא רק תפס את הכיסוי והזיז אותו ומיד השוטרים קפצו עליו; לא היה לנאשם הסבר כיצד האופנוע שהתעניין ברכישתו בראש העין נמצא מתחת לבית סבתו ברעננה (עמ' 4).

לשאלה מדוע לא נמצא המפתח לדירת סבתו בידו, אם היה בדרכו להיכנס לדירתה, השיב הנאשם כי **מכיוון שהיו עליו מספר צרורות, חשב שגם המפתח לדירת סבתו נמצא עליו, אולם בפועל, כאמור, שכח אותו ברכב.**

לשאלה כיצד הצליח להיכנס לחניון של המתלונן, השיב כי **"החניון היה פתוח, יש שם מצלמות, לא? יש דלת כניסה לחניון"** והוסיף, כי שב לחניון לאחר כ-10 דקות על מנת לראות את צמיגי האופנוע.

ראיות ההגנה

10. מטעם ההגנה העידו הנאשם ואביו.

בחקירה הראשית סיפר הנאשם כי סבתו התקשרה אליו וביקשה ממנו לבדוק את דירתה. הגיע לבנין בו מתגוררת סבתו בערב, לאחר ששב מן הבסיס. על גבי **ת/9** סימן הנאשם במרקר צהוב את המקום בו החנה את רכבו (מלבן צהוב) ואת נתיב הליכתו לעבר הכניסה לבנין. לדבריו, הלך ברח' אסירי ציון ובין שני הבניינים, בנקודה ב', הבחין לראשונה באופנוע. לדבריו, לאחר שהבחין באופנוע, המשיך ללכת ופנה שמאלה לעבר הכניסה לבנין. **הבחין באופנוע על פי הזנב האחורי והגלגל, ראה שזה אופנוע כמו שיש לו.** ניגש לאופנוע, הסתכל עליו והסיט את חתיכת הבד שהיתה עליו (עמ' 24).

הנאשם סיפר כי סמוך לגדר, בין שני הבניינים, הבחין בבחורה שישבה באופן שפוף. היא לבשה "חם-צוואר" בצבע שחור, אחד על הוואר ואחד על הראש. לא ייחס לזה חשיבות ולא ראה ניידת בחוץ. הנאשם הכחיש שהלך אחורה וקדימה והסתכל לצדדים.

הנאשם הסביר כי טעה לחשוב שמפתח הדירה של סבתו בכיסו, היות והיו עליו שני צרורות. בפועל המפתח היה במכונית (עמ' 25). בעת החיפוש במכוניתו, כלל לא נשאל לגבי המפתח ולכן, לא הסב תשומת לב השוטרים המחפשים. רק בעת גביית הודעתו בתחנה, משנשאל על כך, אמר כי המפתח ברכב.

הנאשם הסביר כי ניגש לאופנוע היות והוא חובב אופנועים, הסתכל מתוך התעניינות, היה לו אופנוע כזה ורצה לראות "אולי יש דברים שלא ראיתי". זיהה לפי צורת הגלגל. לדבריו, **עוד שהבחין בגלגל מרח' אסירי ציון, זיהה את האופנוע ורצה להסתכל.**

הנאשם טען כי בעת גביית הודעתו כלל לא הבין מה הקשר בין האופנוע אותו רצה לראות בשל סקרנותו מתחת לבית סבתו, לבין המתלונן והאופנוע אותו ראה בראש העין מספר ימים קודם לכן (עמ' 26).

הנאשם סיפר כי הגיע למתלונן בעקבות המודעה באתר "יד 2". לדבריו, **"היה חניון, יש שני שערים לחניון, שניהם חשמליים, לשער אחד יש כניסה רגלית ולשער השני אין אפשרות כניסה... השער של הולכי הרגל היה פתוח כל הזמן. השער של המכוניות היה סגור. נכנסתי לשער הפתוח, ראיתי את האופנוע, הוא היה ממש באיזה פינה, עזרתי לארטיום להרים אותו, להזיז אותו לכיוון האור כי הוא היה בפינה חשוכה בסוף, לא היה לארטיום מפתחות"** (עמ' 27).

לדברי הנאשם, הציע מחיר עבור האופנוע, אולם המתלונן דרש מחיר גבוה יותר. עוד סיפר כי **"בזמן שישבתי ברכב, בדיוק אחרי 7 דקות אולי אחרי שסיימתי להיפגש איתו חזרתי לשם להסתכל וזהו. הוא עדיין היה שם. אני לא יודע מה הוא עשה שם"**. לדבריו, האופנוע לא הוחזר לפינת החניון והמתלונן לא הופתע לראות את הנאשם בשנית.

לענין התיק בו החזיק בעת עיכובו ותכולתו, סיפר הנאשם כי הוא חייל סדיר בצבא, מתחזק מתקני צניחה ליד תל נוף, ובין היתר, יש שם כלים עימם הוא מתחזק את המתקנים. **באותו היום, לקח את הכלים עימו מהצבא, שכן כבר היה מאוחר בערב וזה לא משהו בגדר חריג שהוא נוטל עימו כלים** (עמ' 28).

הנאשם סיפר כי לא כל הציוד שייך לו, אלא חלק מהכלים היו זרוקים על הריצפה ולקח אותם עימו. **"כבר לא היה לי כוח להחזיר אותם למקומות שלהם, היה סוף היום ומאוחר ורציתי לחזור הביתה"**.

לשאלה מדוע הלך לבית סבתו כשברשותו התיק עם הכלים, ולא השאיר את התיק ברכב, השיב: **"אני לא אקח סיכון שיקרה לו משהו, זה לא כלים שלי אלא של הצבא. זה דבר אישי שלי כמו כל בן אדם שיש לו דברים אישיים"**.

הנאשם התבקש להתייחס לכך כי משנשאל ע"י החוקר "מתי גנב את הכלים", השיב "היום". לדבריו, **"יכול להיות שבלי לשים לב אמרתי את זה"** (עמ' 29).

בחקירה הנגדית, עמד הנאשם על כך כי המפתח לדירת סבתו היה ברכב, סמוך לתיבת ההילוכים, בתוך תא סגור. לדבריו, לא הסב את תשומת לב השוטרים שביצעו חיפוש ברכב, שכן הוא לא נשאל על כך (עמ' 29-30). הוגש ע"י הנאשם **נ/4**, אישור מאת מפקד בית הספר לצניחה על כך שהנאשם הינו ראש צוות מאחזקי מתקני צניחה; הנאשם השיב כי **הכלים היו זרוקים ליד המכולה של הכלים, אולם לא ראה להכניסם למכולה, כי "כדי לפתוח את המכולה, היא קשורה עם שרשראות ברזל, צריך ללכת להביא מפתחות, העדפתי להכניס אותם לתיק ולהחזירם יום למחרת"** (עמ' 30).

לגבי העובדה כי מסר בחקירתו מסר שגנב את הכלים, השיב -

"ש. בחקירה הודית שגנבת אותם.

ת. זה היה בלהט, לא שמתי לב למה שאמרתי. לא אמרתי שגנבתי כי לא גנבתי, אולי לא הבנתי. לא אמרתי גנבתי אותם" (עמ' 30-31).

לשאלה מדוע ניגש לאופנוע והרים את השמיכה, למרות שהאופנוע חסר לוחית רישוי אחורית, השיב: **"זה סיקרן אותי עוד יותר"**, אולם מיד תיקן ואמר: **"ראיתי אופנוע ולא עניין אותי אם יש לוחית, לא שמתי לב לזה"**. לאחר מכן, שב ותיקן: **"שמתי לב שאין לוחית"** (עמ' 32).

משהתבקש הנאשם להראות את הודעת ה-MMS אותה שלח לו המתלונן ובה תצלום המסמך הקשור לאופנוע, השיב כי מחק את ההודעה, לפני 4 חודשים (עמ' 32). משנשאל אם מחק את ההודעה לאחר שהוגש כתב האישום נגדו, השיב: **"לא זוכר. קיבלתי ומחקתי את זה באותו רגע. לא ייחסתי לזה חשיבות"** (עמ' 32).

בחקירה החוזרת הטעים הנאשם כי הוא נוהג למחוק הודעות מהטלפון הנייד לאחר קבלתן. "אני בן אדם שלא שומר הודעות" (עמ' 33).

לדבריו, **לראשונה הבין שמדובר באופנוע גנוב רק בחקירה, אצל החוקר רן שמש** (עמ' 34).

11. **אביו של הנאשם** העיד כי משהגיע לרעננה לקחת את רכב הנאשם לאחר שעוכב, מצא את המפתח לדירת סבתו בתא ליד ההילוכים (עמ' 34); לא ידוע לו אם הנאשם נוהג להביא כלים מהצבא; לדבריו, היה לנאשם אופנוע אולם הוא לא יודע אם הוא חובב אופנועים (עמ' 35); אין לנאשם חברים מהמיגזר הערבי או מכפר קאסם; הנאשם הולך עם תיק לצבא (עמ' 35); הוא הולך לצבא עם מכנסי צבא וחולצה שאינה צבאית (עמ' 35).

ביקור במקום

12. ביום 29.4.14 בוצע על ידי בית המשפט, לבקשת ההגנה, ביקור במקום בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם - ראה פרוטוקול ביקור במקום.

בית המשפט התרשם, בין היתר מן הבניינים ברח' אסירי ציון 27 ו-25; מן המרחק בין המדרכה ברחוב ועד למקום תפיסתו של האופנוע; ממקום תפיסתו של האופנוע; מיכולת ההבחנה באופנוע על ידי אדם הצועד על המדרכה לכיוון שביל הגישה לבנין מס' 27; מגובה הגדר החיה המפרידה בין שני הבניינים וממידת צפיפות הצמחייה בקרבתה ועליה; מן המרחק שבין הגדר למקום תפיסת האופנוע; מן הקיר מאחוריו נתפס האופנוע; ומן החצר שמאחורי הבניינים, המופרדת מן הרחוב המקביל בעצים גבוהים המקשים על הראות.

להלן מסקנות בית המשפט והתרשמותו מן התמונות **5/ת** ומהביקור במקום:

- א. המקום בו נתפס האופנוע הוא מקום צדדי, מבודד, מוצנע ונסתר מעיני כל. מדובר במקום קטן ומתוחם, המצוי בין שני הבניינים ומרוחק מן המדרכה שברחוב אסירי ציון. מעליו תקרה נמוכה, אין בו תאורה וקיים קיר (מאחוריו נתפס האופנוע) המסתיר את האופנוע מפני עוברי האורח ברח' אסירי ציון.
- ב. לצועדים על המדרכה ברח' אסירי ציון לכיוון הכניסה לבית מס' 27, אשר מפנים מבטם שמאלה בעת הרלוונטית (מסלול הליכתו של הנאשם) יכול ויתגלה חלק קטן ומצומצם בלבד של האופנוע, וגם זאת לשבריר שניה בלבד, ובאופן שלא מאפשר לקלוט פרטים ספציפיים.
- ג. לגבי הנראות ויכולת ההבחנה - ככל שמדובר במבט מכיוון תפיסת האופנוע לרחוב, הרי שהראות תהא טובה (הרחוב מואר); ככל שמדובר במבט מכיוון הרחוב לכיוון מקום תפיסת האופנוע, הראות תהא פחות טובה (המקום קטן, התקרה נמוכה, חלקו הארי מוסתר על ידי קיר והוא אינו מואר).
- ד. הצמחייה לאורך הגדר החיה המפרידה בין שני הבניינים - לכל אורכה, ועד לספסל המצוי בסופה ובסביבתו - עבותה וצפופה, ומאפשרת בנקל לאדם להסתתר בחסותה מבלי שיבחינו בו העוברים ושבים.

סיכומי הצדדים

13. ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

לדבריו, הוצג בפני בית המשפט תצריף של ראיות נסיבתיות, ממנו עולה מסקנה חד משמעית לפיה הנאשם גנב את האופנוע מהמתלונן וניגש אליו ביום בו עוכב.

ב"כ המאשימה ביקש לעשות שימוש בחזקה התכופה, לפיה רואים במי שמחזיק בנכס שנגנב מבעליו, זמן לא רב לפני כן, כמי שהיה מעורב בגניבתו, אלא אם יספק הסבר הגיוני וסביר להימצאות הנכס הגנוב בחזקתו.

ב"כ המאשימה הפנה לכך שהנאשם היה מודע לכך שהאופנוע מוצע למכירה וכן למקום הימצאו; האופנוע נגנב 4 עד 8 ימים לאחר שהנאשם בדק אותו יחד עם המתלונן בחניון בית הוריו של המתלונן; לאחר מכן, נמצא האופנוע מתחת לביתה של סבתו של הנאשם, מקום מוגן ומוסתר אליו יש לנאשם גישה חוקית; הנאשם ניגש אל האופנוע והוריד את הכיסוי שהיה עליו; התנהלותו של הנאשם לפני שניגש לאופנוע מחשידה ומפלילה; באמתחתו של הנאשם נתפס תיק ובו כלי פריצה; לא נמצא ברשות הנאשם המפתח לבית סבתו; הסבריו של הנאשם לראיות המפלילות מופרכים.

14. ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם מן המיוחס לו בכתב האישום, וזאת ממספר טעמים:

- התיק מבוסס על ראיות נסיבתיות וככאלה עליהן להצביע באופן חד משמעי על אשמתו של הנאשם. אין די בראיות שהוצגו כדי לבסס הרשעה מעבר לספק סביר.

- החזקה התכופה אינה מתקיימת בענייננו מכיוון שחלף זמן רב בין גניבת האופנוע על ידי מאן דהוא לבין הימצאותו בחזקת הנאשם.

- למעשה, החזקה התכופה כלל אינה מתקיימת בענייננו, מכיוון שיסוד "ההחזקה" לא התקיים. דהיינו, הנאשם כלל לא החזיק באופנוע, אלא רק ניגש אליו ומיד כשהחל להזיז את הכיסוי הצידה, עוכב. האופנוע נמצא במקום ציבורי, לא מוסתר, ורק במקרה מתחת לביתה של סבתו של הנאשם.
- הסנגור מבקש ליתן אמון בגירסת הנאשם לפיה הבחין בשוטרת צליל טרם שניגש לאופנוע ולא התנהל באופן מחשיד. עוד מבקש ליתן אמון בהסברים שנתן הנאשם לראיות המפלילות שהצטברו כנגדו (החזקת כלי הפריצה, היעדר המפתח לדירת סבתו).
- לא הוכח כי כלי הפריצה שנתפסו ברשות הנאשם אכן מתאימים לפירוק חלקי האופנוע.

15. עוד טוען ב"כ הנאשם למחדלי חקירה בתיק זה, כדלקמן:

- לא נלקחו מעתקי טביעות אצבע מהאופנוע, וכן לא נבדק די אן איי על כיסוי האופנוע. טביעות אצבע או העדרן יכול היה ללמד אם הנאשם נגע באופנוע אם לאו. נוכחות די אן איי על הכיסוי יכול היה ללמד על מגע או העדר מגע של הנאשם בכיסוי, ועל סוג המגע.
- לא נתפסו מצלמות האבטחה בחניון של המתלונן בראש העין.
- לא בוצע איכון טלפוני לנאשם - הנאשם טען כי לא היה בראש העין מלבד הפעם בה נפגש עם המתלונן. כן טען כי לא שהה ברעננה שבועיים לפני עיכובו. איכון טלפוני יכול היה להפריך או לאשש את גירסתו.
- לא נחקרו 2 הבחורים שהגיעו להתעניין אצל המתלונן ברכישת האופנוע לאחר הנאשם.
- השוטרת צליל "זינקה" על הנאשם מוקדם מדי. לו היתה ממתנה מעט, יתכן והנאשם היה עוזב את המקום מבלי להמשיך להתעסק באופנוע.
- החיפוש ברכב הנאשם לא מוצה - לא נבדק אם המפתח לדירת סבתו נמצא ברכב. כן לא חיפשו חפצים אחרים הקשורים בגניבה כגון רצועות גרירה, סמרטוטים עם שמן, מפתח נוסף לסוויץ'.
- לא נעשתה פניה לצבא לגבי השאלה באילו כלים משתמש הנאשם והאם קיימים כלים זרוקים בשטח.

הרשעה על סמך ראיות נסיבתיות

16. כידוע, על פי הפסיקה, הרשעה יכולה, רובה ככולה, להתבסס על ראיות נסיבתיות, שבחינתן ושרטוט התרחישים האפשריים העולים מהן נסמכים על ההיגיון, על השכל הישר ועל ניסיון החיים. עוד נפסק, כי אין משקלן של ראיות מסוג זה נופל מכוחן של ראיות ישירות, ובלבד שלא ניתן להסיק מהן אלא מסקנה הגיונית אחת המקימה יסוד להרשעה. לא נדרש כי כל אחת מן הראיות הנסיבתיות בפני עצמה תוביל להרשעה, ודי בכך שכל הראיות יחד - כאשר הן משתלבות זו בזו מעשה-פסיפס - יצביעו על הנאשם, וברמה הנדרשת בפלילים, כמבצע העבירה (ע"פ 6096/94 מנצור ואח' נ' מדינת ישראל; ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד).

משניתן לספק למסכת הראיות הנסיבתיות הסבר חלופי, המתיישב עם חפותו של נאשם, אין די בראיות אלה לצורך הרשעתו. אולם, לא די בקיומו של הסבר תיאורטי ורחוק. מידת ההוכחה הנדרשת בהליך הפלילי אינה של ודאות מוחלטת, אלא "מעבר לספק סביר", ומכאן מתחייב כי כדי לאפשר לנאשם את פתח המילוט לו הוא נזקק, על התרחיש החלופי להיות מבוסס וסביר דיו (ע"פ 29/79 סלמאן נ' מדינת ישראל).

עוד נפסק כי בחינת הראיות הנסיבתיות כרוכה בהליך תלת שלבי: ראשית, נבחנת כל ראיה לכשעצמה ונקבעים ממצאים עובדתיים לגביה; שנית, נבדקת התמונה המלאה העולה ממסכת הראיות כולה ואם היא מבססת את מעורבותו של הנאשם; לבסוף, וככל שהמסקנה בשלב השני היא לחובת הנאשם, מועבר אליו הנטל לספק הסבר חלופי, משכנע והגיוני, לפיו גם בהינתן מסכת הראיות המפלילה, הוא אינו מעורב בביצוע העבירה שיוחסה לו (ע"פ 9372/03 פון ויזל נ' מדינת ישראל; ע"פ 4656/03 מירופולסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 7; ע"פ 3132/07 בניאגוב נ' מדינת ישראל, פסקה 15).

נעבור כעת לבחינת מכלול הראיות ונבחן אם הן מובילות למסקנה מרשיעה, או שמא ניתן לחלץ מהן מסקנה שיש בה כדי לעורר ספק סביר ביחס לאשמתו של הנאשם, לאור ההסברים שמסר.

דין והכרעה - קביעת עובדות וממצאי מהימנות

17. לאחר ששמעתי את העדים, עיינתי במוצגים וביקרתי במקום תפיסת האופנוע, אני מעדיף את עדויותיהם של עדי התביעה, צליל שפסה וחיים גלעד, אשר מהימנות עלי ומתיישבות עם ראיות אובייקטיביות, על פני גירסתו הבלתי מהימנה והמיתממת של הנאשם, אשר עשה עלי רושם בלתי אמין בעת מסירת עדותו בפני. להלן טעמי:

א. השוטרת צליל העידה כי התמקמה בישיבה שפופה מאחורי הגדר השקופה-החיה, בתוך הצמחיה, במשך כ-7 דקות עד שהבחינה בנאשם מגיע למקום. בניגוד לדברי הנאשם לפיהם הבחין בשוטרת, העידה כי הנאשם לא הבחין בה וניגש לאופנוע. עדותה של השוטרת צליל מהימנה עלי ומתיישבת עם כלל הנסיבות - מדובר היה בשעת ערב וחשיכה (חודש דצמבר, שעה 18:00 לערך); ראה גם התמונות ת/5; העדה התחבאה מאחורי צמחייה צפופה במקום, כפי שהתרשם בית המשפט בביקור במקום וכן כעולה מהשרטוטים ת/9 ו-1/נ (הביקור במקום נערך כ-4 חודשים לאחר הארוע והמקום נשאר כמות שהוא); יכולת ההבחנה באדם המסתתר בתוך הצמחייה, בנסיבות האמורות, מוגבלת ביותר עד כדי בלתי אפשרית.

לפיכך, אני קובע כי הנאשם לא הבחין בשוטרת צליל לפני שניגש לאופנוע ונגע בו.

ב. בניגוד לגירסת הנאשם לפיה ניגש לאופנוע דרך שביל הגישה מתחת לבנין מס' 27 מיד לאחר שהבחין בו, כתבה השוטרת צליל בדו"ח הפעולה (ת/10) וכן העידה בפני כי התנהלותו של הנאשם עובר להתעסקותו באופנוע היתה מחשידה - הוא ניגש בהססנות לקצה השביל, חזר, הפנה מבטו לצדדים, בדק את החצר האחורית, עמד מול האופנוע ושוב הסתכל לצדדים. אני מעדיף את דברי השוטרת צליל הנתמכים בדו"ח הפעולה ת/6 על פני עדותו של הנאשם. ראשית, השוטרת צליל עקבה אחר הנאשם במבטה, לכל אורך התנהלותו והליכתו על גבי שביל הגישה שמתחת לבנין ועד למקום האופנוע. היא תיארה בפירוט רב ב-ת/10 את התנהלותו ושבה והעידה על כך בבית המשפט; שנית, כבר קבעתי כי יכולת ההבחנה באדם המסתתר

בתוך הצמחייה, בחשיכה ובהעדר תאורה, הינה מוגבלת ביותר עד בלתי אפשרית וגם זו נסיבה התומכת בעדותה של השוטרת ומחזקת אותה; שלישית, גירסתו של הנאשם לפיה הבחין באשה אשר יושבת ישיבה שפופה בין השיחים, בחשיכה, וחרף זאת התעלם מכך והמשיך להתנהל כרגיל אינה סבירה ואינה הגיונית.

לפיכך, אני קובע כי הנאשם התנהג באופן מחשיד ומפליל בטרם ניגש לאופנוע, כאשר הוא הולך בהליכה איטית, מפנה מבטו מספר פעמים שמאלה וימינה, מעיף מבט אל עבר האופנוע ושב לקצה השני של השביל, שוב מפנה מבטו לצדדים, ואז ניגש לאופנוע.

ג. גם כאשר להתנהלות הנאשם ביחס לכיסוי האופנוע, אני מעדיף את עדותה של השוטרת צליל, אשר העידה כי הנאשם הוריד את הכיסוי של האופנוע לריצפה, על פני גירסתו של הנאשם, לפיה רק הסיט את הכיסוי - עדותה של השוטרת צליל נתמכת בדברים שכתבה ב-**ת/10** מיד בתום הארוע; דבריה אף נתמכים בדו"ח הפעולה **ת/6** שכתב השוטר חיים גילעד ("השוטרת צליל שאלה את החשוד מדוע הוריד את השמיכה מהאופנוע והוא טען שבלי סיבה"); עוד נתמכים דבריה בעדותו של השוטר גילעד - כשהגיע לשוטרת צליל השמיכה שכיסתה את האופנוע היתה על הריצפה, למיטב זכרונו" (עמ' 8); וראה גם התמונות **ת/5**, שם ניתן להבחין בכיסוי האופנוע כשהוא מונח על הריצפה.

לפיכך, אני קובע כי הנאשם הוריד את השמיכה שכיסתה את האופנוע לריצפה.

ד. אין מחלוקת כי הנאשם התעניין ברכישת חלקי האופנוע והאופנוע עצמו ביום 14.12.13 בשעה 00:00, ואף בדק אותו, בנוכחות המתלונן, בחניון של בית הורי המתלונן בראש העין. עוד אין מחלוקת כי האופנוע נגנב מהחניון בין התאריכים 18-22.12.13 ונתפס ביום 22.12.13 מתחת לבית סבתו של הנאשם.

המסקנה המתבקשת מן האמור לעיל היא כי לנאשם היה אינטרס להשיג את האופנוע או חלקים ממנו והוא אף חפץ בו (הנאשם והמתלונן לא הגיעו לעמק השווה בענין המחיר); הנאשם ידע את מיקומו המדוייק של האופנוע (בפינת החניון) ואת מצבו המכאני (לא יכול להתניע, אלא באמצעות כבלים); לנאשם היתה גישה לחניון והוא אף נכנס אליו באין מפריע (ראה דברי המתלונן שהופתע לגלות את הנאשם שב ובוחן את האופנוע למרות שכבר נפרדו); האופנוע נתפס מתחת לביתה של סבתו של הנאשם, ברעננה, כשהנאשם ניגש אליו ומוריד ממנו את הכיסוי, 8 ימים לאחר בדק אותו אצל המתלונן ולכל היותר 4 ימים לאחר שנגנב ממנו.

נעבור כעת לבחינת השאלה האם מתקיימת בעניינו "**החזקה התכופה**" היוצרת הנחה לפיה הנאשם גנב את האופנוע משום שהחזיק בו 4 ימים לאחר גניבתו, והמחייבת אותו לתת הסבר להימצאות האופנוע הגנוב ברשותו זמן קצר לאחר שנגנב.

חזקה תכופה

18. "**החזקה התכופה הינה חזקה שבעובדה הנובעת מהשכל הישר וניסיון החיים, ומשמעותה היא כי עצם הימצאותה של סחורה בידיו של פלוני בסמיכות זמנים לגניבתה מאחר, יוצרת יסוד להנחה כי פלוני הוא זה שגנב את הסחורה, או שקיבל לידיו סחורה גנובה ביודעין, הכל בהתאם לנסיבות**

העובדתיות המקימות את החזקה. יש להדגיש כי מדובר בחזקה הניתנת לסתירה על ידי הנאשם, וכי משקלה של החזקה עולה ביחס ישיר למידת הקלות בה יכול הנאשם להפריך את אמיתותה. 'ההנחה, עולה או יורדת, מתעצמת או מידלדלת, ויכול שתהיה חזקה, קרובה לוודאי או רק קלת-ערך, הכל בהתאם לנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה' (ע"פ 15/78 ביבס נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(3) 64, 79-80 (1978) (להלן: עניין ביבס); כן ראו ע"פ 6695/04 נאסר נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 30.3.06); ע"פ 831/81 שרף נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(2) 174 (1983) (להלן: עניין שרף)). מדברים אלו עולה כי לא ניתן להיענות לבקשת הסנגוריה לקבוע קו גבול מסוים של סמיכות זמנים שעד אליו תוכל לקום החזקה התכופה, וממנו ואילך לא ניתן יהיה להשתמש בחזקה זו. כאמור, החזקה אינה תלויה רק בסמיכות הזמנים אלא קמה ועולה בהתאם לכלל נסיבות המקרה. 'הלכה פסוקה היא שאין לקבוע מסמרות לענין התקופה אשר בה עדיין נחשבת החזקה כתכופה לעניין זה' (ע"פ 391/70 בן הרוש נ' מדינת ישראל, פ"ד כח(1) 283, 286 (1971)).

19. אכן, במציאות החיים בישראל יתכנו מקרים בהם רכב שנגנב יעבור מידי של הגנב תוך פרק זמן קצר (ראו ת"פ (שלום ת"א-יפו) 2725-07 מדינת ישראל נ' אלטויל (לא פורסם, 19.5.11); ת"פ (מחוזי חיפה) 340/01 מדינת ישראל נ' עאבד (לא פורסם, 25.3.02)). עם זאת, הגם שקיימת אפשרות כזו אין הדבר מפחית מההסתברות לפיה אדם שמחזיק רכב שנגנב גם סמוך ל-24 שעות לפני כן מעורב בגניבתו. אלא שאם סמיכות הזמנים הינה הנסיבה המרכזית המקימה את החזקה, הרי שפרק זמן של קרוב ל-24 שעות לאחר גניבת הרכב יקים חזקה בעלת משקל לא גבוה. לפיכך, ולמצער ככל האמור בגניבת רכב, ניתן יהיה להסתפק בראיה בעלת משקל נמוך יחסית להפרכת החזקה" (ע"פ 5492/11, מורד אלרחמן נ' מדינת ישראל, פסקה 18).

19. בענייננו, מדובר בפרק זמן של כ-4 ימים שחלף בין גניבת האופנוע מראש העין ועד לתפיסתו ברעננה (המתלונן מסר בהודעתו כי הפעם האחרונה שראה את האופנוע היתה ביום 18.12.13 בשעה 22:00 והאופנוע נתפס ביום 22.12.13 בשעה 18:00).

כאמור, על פי הפסיקה, אין לתחום קו גבול מדויק לפרק הזמן שחלף ממעשה הגניבה לתפיסת החץ שנגנב על מנת שתתקיים החזקה התכופה, ועניין זה יכול להשתנות ממקרה למקרה (ראה ע"פ 480/88, פרץ נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי פרק זמן של כשבועיים אינו רב; עוד ראה ע"פ 391/70, בן הרוש נ' מדינת ישראל, בו נקבע כי יתכנו מקרים בהם גם תקופה של כחודש ימים לא יתגרע מתכיפות החזקה).

על כן, משנבדק האופנוע על ידי הנאשם בסמוך מאוד לפני גניבתו כשהוא יודע היכן הוא מאוחסן, משנתפס האופנוע מתחת לבית סבתו כשהוא יוזם עימו מגע, כ-4 ימים לאחר גניבתו, ובשים לב למרחק הרב שבין מקום גניבתו של האופנוע (ראש העין) למקום הימצאו (רעננה) - ניתן לקבוע כי החזקה התכופה מתקיימת. זאת, יש להדגיש, על רקע העובדה כי על פי גירסת המתלונן הנאשם ידע שאת האופנוע ניתן להניע רק באמצעות כבלים, כך שלו היה מתפרץ לחניון אדם אחר שלא מודע לכך - היה מתקשה בביצוע העבירה.

כעת יש לבחון אם עלה בידו של הנאשם לסתור את החזקה.

אולם לפני כן, יש להכריע בשאלה האם התקיים "יסוד ההחזקה", דהיינו, האם הנאשם החזיק באופנוע.

יסוד ההחזקה - האם הוכח?

20. סעיף 34כד. לחוק העונשין קובע -

"החזקה - שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; ודבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובהחזקתם של כל אחד מהם ושל כולם כאחד".

ענין לנו בהחזקה המוגדרת ברישת סעיף 34כד לחוק, המתמקדת בקיומה של שליטה בנכס. נפסק, כי לשם הוכחת שליטה, אין זה מתחייב כי יתקיים מגע פיסי עם החפץ נושא ההחזקה, ודי בכך שלאותו אדם נתונה היכולת, על פי מהלך העניינים הטבעי והרגיל, להגיע לעשייה פיסית בחפץ או לקבוע את גורלו הפיסי (ראה, למשל, ע"פ 149/86 רבייב נ' מדינת ישראל; ע"פ 1478/91 מדינת ישראל נ' רובבשי).

מימד השליטה בחפץ מתמקד בפוטנציאל העשייה בו, וזה אינו תלוי בכך שהחפץ יימצא בידי של המחזיק, ויכול הוא להיות בכל מקום אחר, לרבות ברשות הרבים, כל עוד מתאפשר לפרט להפעיל עליו את שליטתו, הלכה למעשה (ראה יורם רבין ויניב ואקי דיני עונשין (2008), 184-185).

21. בע"פ 7282/08 אבו עמרה נ' מדינת ישראל נקבע:

"לגבי היסוד הפיזי נקבע כי מושג השליטה משמעו כי לאדם היכולת על פי מהלך העניינים הטבעי והרגיל להגיע לעשייה פיסית בחפץ, או שבידו היכולת לקבוע את גורלו הפיסי של החפץ... אין צורך כי החפץ יהיה בידי מבצע העבירה או אף בקרבתו הפיסית המיידית, וניתן לשלוט אף בחפץ שנטמן ברשות הרבים".

ובהמשך:

"היסוד הנפשי עניינו מידת המודעות או הרצון לשלוט או להחזיק בנכס, כאשר המחשבה הפלילית הנדרשת לצורך הרשעה תילמד מנסיבות המקרה, מנסיבות החיים ומניתוח המעוגן בהגיונם של דברים".

בעניינו, יש לקבוע כי האופנוע היה בחזקתו של הנאשם, זאת מהטעמים הבאים - הגם שהאופנוע נתפס ברשות הרבים, הרי שמדובר ברשות הרבים "המצומצמת", דהיינו האופנוע הושם בין שני בניינים, צמוד לקיר השמאלי של בנין מס' 27, הבנין בו מתגוררת סבתו של הנאשם ויש לו זיקה אליו, זאת להבדיל מאופנוע שהוחנה ברחוב הפתוח, ממש; האופנוע הוסתר והוצנע בנישה המוסתרת מעיני העוברים ושבים ברח' אסירי ציון, מאחורי קיר, במקום מוגדר וקטן המקורה בתקרה נמוכה, באופן שחזקה כי אותו אדם שייגש אליו ויזום מגע עימו ירצה להיות מוסתר ומוצנע מעיני כל; האופנוע כוסה בכיסוי בד; הנאשם ניגש אל האופנוע לאחר שהתנהל באופן מחשיד

ומפליל, תנועותיו היו הססניות, הוא הסתכל לכל עבר לראות אם מבחינים בו; הנאשם הוריד את הכיסוי של האופנוע והניחו על הריצפה.

בנסיבות אלה, ניתן לומר כי הנאשם החזיק באופנוע וכי המבחנים שנקבעו בע"פ 7282/08 הנ"ל מתקיימים לגביו.

22. לאור האמור עד כה, הרי שהתמונה המלאה העולה ממסכת הראיות כולה מבססת את מעורבותו של הנאשם בגניבת האופנוע. כעת, מועבר הנטל אל הנאשם לספק הסבר חלופי, משכנע והגיוני, לפיו גם בהינתן מסכת הראיות המפלילה, הוא אינו מעורב בביצוע העבירה שיוחסה לו. כזכור, הסברו של הנאשם למסכת הראיות שנתגבשה כנגדו הוא שמדובר בצירוף מקרים מצער - **"הייתי במקום הלא נכון ובזמן הלא נכון"**.

- **לענין יכולת ההבחנה של הנאשם באופנוע, במקום בו הוסתר, מרח' אסירי ציון** - הרי שנקבע על ידי שיכולת הבחנה שכזו, בנסיבות שהוכחו, הינה אפסית ולמעשה לא קיימת. לענין זה, אפנה לגירסתו של הנאשם לפיה תחילה סיפר כי הבחין באופנוע על פי הזנב האחורי והגלגל, ראה שזה אופנוע כמו שיש לו (עמ' 24), רצה לראות "אולי יש דברים שלא ראיתי" (עמ' 25); לאחר מכן, לשאלה מדוע ניגש לאופנוע והרים את השמיכה למרות שהאופנוע חסר לוחית רישוי אחורית, השיב "זה סיקרן אותי עוד יותר", אחר כך טען שלא עניין אותו אם יש לוחית רישוי או לא כי לא שם לב לכך, ומאוחר יותר שב וטען כי שם לב שאין לוחית רישוי (עמ' 32).

כאמור, גירסאות אלה של הנאשם - על השינויים שהכניס בהן - נסתרות על ידי עדויות עדי התביעה המהימנות ואינן עולות בקנה אחד עם הראיות האובייקטיביות (תואי המקום; התמונות; החשיכה) ועל כן, נדחות על ידי.

- **לענין נסיבות החזקת הכלים** - טען הנאשם כי אלה כלים השייכים לצבא ונשא אותם עליו מאחר ולא רצה להתעכב בבסיס ולהחזיר אותם למקומם. אין בידי לקבל הסברו זה של הנאשם ואני דוחה אותו. ראשית, כעולה מהודעתו **ת/7**, הרי שהנאשם הודה בגניבת הכלים מהצבא. הנאשם השיב באופן מפורש לשאלת החוקר **"ש. מתי גנבת את הכלים האלו מהצבא? ת. היום; ש. למה? ת. כי הם היו זרוקים"**. בנסיבות אלה, הודה, למעשה, הנאשם בהחזקה שלא כדין בכלים אותם נשא בתיק עת שעוכב, ודי בכך כדי להוות ראיה חזקה כנגדו להחזקת מכשירי פריצה וכדי ללמד על כוונותיו עת יזם מגע עם האופנוע הגנוב. הסברו של הנאשם לפיו "יכול להיות שבלי לשים לב אמרתי את זה (עמ' 29)... זה היה בלהט, לא שמתי לב למה שאמרתי..." (עמ' 30) אינו מקובל עלי. עיון בהודעת הנאשם מלמד כי מילותיו של הנאשם היו מדודות, הוא היטיב להתבטא ולהסביר את עצמו ולא סביר שהודה באופן מפורש בביצוע עבירת גניבה מבלי משים או מבלי שהתכוון. הסברו הבלתי אמין לפיו נטל את הכלים מהבסיס מכיוון שלא היה לו כוח להחזיר אותם למקומם (עמ' 28) מחזק את המסקנה לפיה הנאשם הוציא את הכלים מהצבא ללא רשות ועל מנת לעשות בהם שימוש למטרותיו האישיות.

באותו אופן התרשמתי לשלילה מהתמונה שניסה הנאשם לצייר, כאילו כלל לא ידע שהאופנוע אליו ניגש והוריד ממנו את הכיסוי הוא אותו אופנוע שהתעניין ברכישתו כ-8 ימים קודם לכן. כפי שאינני מקבל את גירסתו של

הנאשם לפיה הודה בגניבת הכלים מהצבא מבלי משים או בלי שהתכוון לכך, כך אינני נותן אמון בגירסת הנאשם "גילה" שמדובר באותו אופנוע רק בעת גביית ההודעה במשטרה.

- **לענין נטילת התיק ובו הכלים אל בית הסבתא** - טוען הנאשם כי נטל את תיק הכלים עמו לבית סבתו מחשש שייגנבו מרכבו. גם הסבר זה של הנאשם אינו סביר, בשים לב למכלול הראיות שהצטבר כנגדו. הנאשם הגיע לבית סבתו על מנת לבדוק שהכל כשורה בדירה - לכל הדעות, מדובר בביקור שאמור היה להיות קצר ביותר ואינו אמור לכלול שהות ארוכה בבית הסבתא; הנאשם החנה את רכבו בסמוך לבנין בו מתגוררת הסבתא (ת/9). בנסיבות אלה, אין זה סביר שהנאשם יבחר לקחת עימו תיק ובו פטיש, מברג, 3 זוגות מכפתיים, 2 מפתחי צינורות וכלים רבים נוספים (ת/3) לזמן קצר ביותר לצורך בדיקת דירת הסבתא.

- **לענין הליכת הנאשם לבית הסבתא ללא המפתח לדירה** - כזכור, משעוכב הנאשם ליד האופנוע הגנוב, טען כי הוא בדרכו לבית הסבתא. דא עקא, שהמפתח לדירה לא נמצא ברשותו. מוכן אני לצאת מהנחה כי המפתח היה ברכבו של הנאשם וזה לא נתפס בחיפוש שנערך ברכבו. ואולם, על רקע מכלול הנסיבות, כאשר הנאשם נתפס יוזם מגע עם האופנוע - אופנוע ברכישת חלקיו התעניין כ-8 ימים לפני כן - וכשברשותו תיק ובו כלי פריצה - הסברו לפיו שכח את המפתח ברכבו והתבלבל בין צרורות המפתחות אינו אמין ואינו משכנע.

לסיכום, גרסאותיו של הנאשם והסבריו לראיות שהצטברו כנגדו דחוקים, בלתי משכנעים ואני דוחה אותם בהיותם בלתי סבירים.

מחדלי חקירה - נפקותם

23. כאמור, טען הסנגור למספר מחדלי חקירה שיש בהם, לגישתו, כדי לפגוע בהגנת הנאשם.

לענין מחדלי חקירה ונפקותם, נפסק:

"כידוע, הלכה היא כי מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכויו של נאשם, אם חרף מחדלי החקירה הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירות שיוחסו לו... יש לבחון בעת בדיקה של טענה בדבר מחדלי חקירה את השאלה האם המחדלים הנתענים הם חמורים במידה המעוררת חשש שהגנת הנאשם קופחה כיוון שהתקשה להתמודד כראוי אם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו. בדיקה זו נעשית תוך שקלול המחדלים הנתענים על רקע התשתית הראייתית שהונחה לפני בית המשפט..." (ע"פ 3090/11, ענתבאווי נ' מדינת ישראל, פסקה 15).

וראה גם ע"פ 347/07 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 20:

"השאלה היא ביסודה שאלה של צדק. האם נעשה למערער עוול..."

מטרת החקירה המשטרית היא למצוא ראיות לחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לזיכויו של חשוד, ובין אם היא עשויה להוביל להרשעתו... ככלל, אין לומר שמחדלי חקירה יובילו בהכרח לזיכויו של המערער. נפקותו של המחדל תלויה בנסיבות

המקרה הקונקרטי, ובפרט בשאלה, האם עסקינן במחדל כה חמור, עד כי יש חשש שמא קופחה הגנתו של המערער באופן שיתקשה להתמודד עם חומר הראיות המפליל אותו או להוכיח את גרסתו שלו. על פי אמת מידה זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת למחדל, לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות."

24. להלן נבחן אם אכן לא בוצעו פעולות חקירה הכרחיות, כטענת הסנגור, ואם יש בכך כדי לגרום עיוות דין לנאשם או לפגוע בהגנתו.

- **נטילת טביעות אצבע ודי אן איי מהאופנוע ומהכיסוי** - לטעמי, אין מדובר בפעולת חקירה נדרשת, שכן הנאשם אישר בהודעתו (ת/7) כי יחד עם המתלונן הרים את האופנוע, משמע נגע בו. עוד אישר הנאשם בהודעתו כי בעת עיכובו אינו זוכר היכן נגע באופנוע, אולי באזור הידית הימנית של הקטנוע. בנסיבות אלה של מגע קודם של הנאשם עם האופנוע, הרי שאין בפעולת חקירה זו להעלות או להוריד.

הדברים אמורים גם ביחס לנטילת די אן איי מן הכיסוי, שכן הנאשם אישר כי נגע בכיסוי.

- **תפיסת מצלמות אבטחה מן החניון** - לענין זה, ההגנה לא הניחה ולו ראשית ראה לכך שבחניון קיימות מצלמות אבטחה. כל שטען הנאשם בהודעתו: "**החניון היה פתוח, יש שם מצלמות, לא" (ת/7), עמ' 7**). יתכן והיה מקום לשאול את המתלונן האם קיימות מצלמות אבטחה בחניון; האם פעלו בעת הרלוונטית; האם הופנו אל עבר המקום בו עמד האופנוע. ואולם, ההגנה ויתרה על העדתו של המתלונן, ובכלל זה ויתרה על האפשרות לברר עימו סוגיה זו.

- **איכון טלפוני לנאשם** - אכן, איכון טלפוני של המכשיר הסלולרי של הנאשם בראש העין במועדים הרלוונטיים לגניבה או ברעננה עובר לעיכובו עשוי היה, בהיעדר הסבר סביר, לחזק את הראיות נגדו, ואולם היעדר איכון שכזה אינו שולל ביצוע העבירה על ידי הנאשם ולא מחליש את הראיות כנגדו. אציין, כי מדובר בראייה אובייקטיבית, שניתן להפיקה, ולו סברה ההגנה שיש בה כדי להועיל לנאשם בהגנתו יכולה היתה בנקל לפנות לחברת הסלולארית הרלוונטית ולבקש לקבלה. היא לא עשתה כן. מכל מקום, אין התביעה נדרשת להציג את הראייה המקסימלית, אלא ראיות המספיקות להרשעה.

- **השוטרת צליל עיכבה את הנאשם מוקדם מדי** - אכן, יתכן והיה על השוטרת להמתין עוד מספר שניות טרם עיכבה את הנאשם על מנת לצפות בו פועל לאורך זמן ארוך יותר אל מול האופנוע. ואולם, על פי מכלול הראיות, שאינן מותירות מקום לספק סביר בדבר החזקת האופנוע על ידי הנאשם, התנהלותו המפלילה עובר לחבירה אליו וכלי הפריצה אותם החזיק בתיק, אין נפקות לענין זה.

- **לענין אי מיצוי החיפוש ברכבו של הנאשם** - הרי שכמפורט לעיל הנחתי לטובת הנאשם שמפתח דירת סבתו אכן היה ברכב. ואולם, הסוגיה לגביה לא נתן הנאשם הסבר סביר, בשים לב לכלל הראיות, הינה מדוע הלך לבית סבתו כשהמפתח של הדירה לא מצוי ברשותו.

- **אי חקירת שני הבחורים שהתעניינו ברכישת האופנוע אצל המתלונן** - ניתן להניח שחקירתם לא היתה מניבה ראיות, בשים לב לעובדה שהאופנוע נתפס ברעננה, מתחת לבית סבתו של הנאשם והנאשם הוא זה שניגש אליו, כשברשותו כלי פריצה. מכל מקום, הפרטים של אחד מהם מופיעים בהודעת המתלונן

ולהגנה היתה גישה אליו.

- כך גם לגבי **פניה לצבא בשאלה לגבי הכלים ומהותם**. הדבר נמצא בידיעתו של הנאשם, הענין מצא ביטוי גם ב-4/נ, שהוגש על ידי ההגנה, וזו יכולה היתה לזמן עדים שיעידו על כך.

25. לסיכום, גם אם החקירה יכולה היתה להתנהל באופן מקצועי ויסודי יותר, הרי כפי שפירטתי לעיל, לא היה בפעולות החקירה שלא בוצעו כדי לגרום לפגיעה בהגנת הנאשם או להביא לעיוות דין בעניינו.

סוף דבר

26. ההגנה מבקשת אותי לקבוע, כאפשרות סבירה בתיק זה, כי מדובר בצירוף מקרים מצער אליו נקלע הנאשם. דהיינו, שבמקרה האופנוע שהתעניין ברכישתו או ברכישת חלקיו, ושידע היכן הוא מוחזק, נגנב מבעליו, כ-8 ימים לאחר שבדק אותו; במקרה אותו אופנוע, אשר נגנב מראש העין, הושם כעבור 4 ימים מתחת לבית סבתו של הנאשם ברעננה, במקום מוצנע ומוסתר; במקרה הנאשם ניגש אל אותו אופנוע והוריד ממנו את הכיסוי, מבלי שידע שמדובר באותו אופנוע; במקרה הנאשם החזיק בידו תיק ובו מכשירים שחלקם מהווים מכשירי פריצה; ובמקרה שכח הנאשם את מפתחות דירת סבתו במכוניתו, כך שלא היו עליו כשהוא בדרכו, לטענתו, לדירת סבתו.

לכך לא אוכל להסכים. סבורני, כי מכלול הראיות מצביע על אפשרות אחת ויחידה והיא כי הנאשם היה מעורב בגניבתו של האופנוע ובהצנעתו במקום בו נתפס.

יפים לענין זה, בשינויים המחוייבים, הדברים שנאמרו בע"פ 6251/94 סימון בן-ארי נ' מדינת ישראל, מט (3) 45, ע' 128-129:

"ראיה פלונית נוטה לכיוון הרשעה, וכך הן ראיות פלמוניות, אלמוניות, צלמוניות ותלמוניות. כל אחת מאותן ראיות עשויות להתפרש - כשהיא לעצמה - גם כאירוע בלתי צפוי ובלתי נחזה, כתעותוע ממעל. ואולם שרשרת של תעותועים אינה חזון נפרץ וממילא מקרבת היא אותנו אל הרשעה ואל סילוקו של ספק סביר... מעשה אל ודבר ה' אינם חזון נפרץ, וכאשר 'מעשי אל' (כנטען) באים בזה אחר זה בשרשרת נסיבות שכל אחת מהן לעצמה מצביעה אל עבר אשמתו של נאשם, נאמר אנו - כבני אנוש - כי יש להרשיע אותו נאשם וכי לא ניטע ספק סביר בלב. אכן, יד המקרה, מעשה אל, אצבע אלוהים, מחזה תעותועים, כאשר באים הם בזה אחר זה באותה מערכת עצמה, אין הם אך מצטרפים האחד אל רעהו אלא כופלים הם אלה את אלה. כך הופכת מקריות לחוקיות, וערכה של טענת תעותוע ממעל שואפת לאפס. וכך מורנו גלנוויל וויליאמס..."

27. אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום - גניבת רכב בניגוד לסעיף 413ב לחוק העונשין, תשל"ז-1977 והחזקת מכשירי פריצה בניגוד לסעיף 409 לאותו החוק.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ד, 18 מאי 2014, במעמד הצדדים.

עמוד 19